

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03988/20-48

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“) a podle čl. 58 odst. 2 písm. i) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), [dále jen „nařízení (EU) 2016/679“], ve společném řízení podle § 88 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“) a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl takto:

Společnost [REDACTED]

dále jen „společnost“ [REDACTED]

- I. je vinna tím, že v blíže nezjištěné době ode dne 7. května 2020 do dne 18. května 2020 jako správce osobních údajů podle čl. 7 bodu 4 nařízení (EU) 2016/679 zaslala podnikající fyzické osobě [REDACTED] písemnou nabídku na zápis do jí vedeného [REDACTED], která obsahovala osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, které získala z živnostenského rejstříku a takto zpracovávala, aniž by pro takové zpracování osobních údajů měla právní titul podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

čímž porušila čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

a tím spáchala přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.,

- II. je dále vinna tím, že v blíže nezjištěné době ode dne 30. srpna 2018 do dne 5. září 2018 jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zaslala podnikající fyzické osobě [REDACTED] písemnou nabídku na zápis do jí vedeného [REDACTED], která obsahovala jeho osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, které získala z živnostenského rejstříku a takto zpracovávala, aniž by pro takové zpracování osobních údajů měla právní titul podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

čímž porušila čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679,

a tím spáchala přešupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.,

- III. a za spáchání přešupků uvedených ve výrocích I. a II. se jí v souladu s čl. 83 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

**pokuta ve výši 70.000 Kč
(slovy sedmdesát tisíc korun českých)**

- IV. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1 000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO společnosti [redacted], konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

I. Dosavadní průběh řízení

Dne 4. února 2021 Úřad zahájil proti společnosti [redacted] přešupkové řízení podle zákona č. 250/2016 Sb. vedené pod sp. zn. UOOU-03988/20. Řízení bylo zahájeno doručením příkazu čj. UOOU-03988/20-10 ze dne 3. února 2021 společnosti [redacted]. Podkladem pro vydání tohoto příkazu byl protokol o kontrole čj. UOOU-02631/20-15 ze dne 7. října 2020 a další spisový materiál pořízený v průběhu kontroly vedené pod sp. zn. UOOU-02631/20 u společnosti [redacted] podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 255/2012 Sb.“), včetně vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním předsedou Úřadu čj. UOOU-02631/20-20 ze dne 22. prosince 2020. Proti tomuto příkazu společnost [redacted] podala podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. v zákonné lhůtě odpor, jímž byl příkaz zrušen a přešupkové řízení pokračovalo.

Rozhodnutím Úřadu čj. UOOU-03988/20-26 z 28. dubna 2021 byla následně společnost [redacted] uznána vinnou ze spáchání přešupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., kterého se měla dopustit tím, že jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zaslala podnikající fyzické osobě na adresu jejího sídla písemnou nabídku na zápis do jí vedeného [redacted], když tyto osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO získala z živnostenského rejstříku a zpracovávala je, aniž by jí svědčil některý z právních titulů uvedených v čl. 6 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, čímž měla porušit čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 6 bod 1 nařízení (EU) 2016/679. Za toto jednání jí byla v souladu s čl. 83 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Současně jí byla podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. uložena povinnost nahradit náklady přešupkového řízení ve výši 1 000 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí Úřadu podala společnost [redacted] podle § 152 odst. 1 správního řádu v zákonné lhůtě rozklad, kterým rozhodnutí napadla v celém rozsahu.

Rozhodnutím předsedy Úřadu čj. UOOU-03988/20-35 ze dne 14. července 2021 bylo výše uvedené rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-03988/20-26 ze dne 28. dubna 2021 zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Předseda Úřadu zejména napadenému rozhodnutí vytknul neurčitost popisu skutku a jeho snadnou zaměnitelnost s jinými možnými skutky, dále porušení práva společnosti [REDAKCE] na vyjádření se k podkladům rozhodnutí, založení rozhodnutí na důkazních prostředcích, které nebyly součástí správního spisu, a nedostatky jeho odůvodnění.

V návaznosti na vytýkané vady zrušeného rozhodnutí správní orgán prvního stupně v písemnosti čj. UOOU-03988/20-42 ze dne 17. srpna 2021 společnosti [REDAKCE] poskytl upřesnění popisu skutku uvedeného v příkazu Úřadu čj. UOOU-03988/20-10 ze dne 3. února 2021 a následně v rozhodnutí Úřadu čj. UOOU-03988/20-26 ze dne 28. dubna 2021. Popis skutku byl upřesněn o dobu zaslání písemného návrhu a identifikační údaje osoby, již byla nabídka společnosti [REDAKCE] adresována.

Dále dne 17. srpna 2021 pak Úřad založil do spisu 4 stížnosti směřující proti společnosti [REDAKCE] z důvodu zaslání nabídky na zápis do [REDAKCE], jež byly uvedeny v odůvodnění zrušeného rozhodnutí, avšak nebyly součástí správního spisu (čj. UOOU-03988/20-38 až čj. UOOU-03988/20-41).

S ohledem na skutkové okolnosti týkající se předmětu stížnosti založené ve spisu pod čj. UOOU-03988/20-38 Úřad zaslal společnosti [REDAKCE] oznámení o zahájení řízení o přestupku čj. UOOU-03988/20-42 ze dne 17. srpna 2021, kterého se společnost [REDAKCE] měla dopustit tím, že v blíže nezjištěné době ode dne 30. srpna 2018 do dne 5. září 2018 jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 zaslala podnikající fyzické osobě [REDAKCE]

[REDAKCE] písemnou nabídku na zápis do jí vedeného [REDAKCE], obsahující jeho osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, které získala z živnostenského rejstříku a zpracovávala, aniž by pro takové zpracování osobních údajů měla právní titul podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Současně Úřad požádal společnost [REDAKCE] o vyjádření, na základě jakého právního titulu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a v jakém rozsahu pracovala osobní údaje [REDAKCE]. Tato písemnost byla společnosti [REDAKCE] doručena dne 26. srpna 2021.

Dne 6. září 2021 společnost [REDAKCE] Úřadu zaslala vyjádření k zahájení řízení o přestupku.

Dne 8. září 2021 Úřad společnosti [REDAKCE] zaslal výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí a k vyjádření se k nim, a to ve lhůtě 5, resp. 7 pracovních dnů. Tato písemnost byla společnosti [REDAKCE] doručena dne 17. září 2021.

Dne 24. září 2021 společnost [REDAKCE] využila svého práva seznámit se s podklady rozhodnutí, a to prostřednictvím Mgr. Miroslava Kyprého, advokátního koncipienta. Právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí společnost [REDAKCE] do vydání tohoto rozhodnutí nevyužila.

II. Přestupky podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

A) Podklady rozhodnutí a skutková zjištění

Ve vztahu ke skutku uvedenému ve výroku I. Úřad uzavřel skutkový děj tak, že společnost [redacted] v blíže nezjištěné době ode dne 7. května 2020 do dne 18. května 2020 zaslala podnikající fyzické osobě [redacted] písemnou nabídku na zpoplatněný zápis do jí vedeného [redacted], která obsahovala osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, které získala z živnostenského rejstříku a takto zpracovávala.

Ve vztahu ke skutku uvedenému ve výroku II. Úřad uzavřel skutkový děj tak, že společnost [redacted] v blíže nezjištěné době ode dne 30. srpna 2018 do dne 5. září 2018 zaslala podnikající fyzické osobě [redacted] písemnou nabídku na zpoplatněný zápis do jí vedeného [redacted], která obsahovala jeho osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO, přičemž tyto osobní údaje, které získala z živnostenského rejstříku, tímto způsobem dále zpracovávala.

Úřad přitom vycházel z těchto důkazních prostředků:

- 1) stížnost s fotokopíí návrhu na zápis do [redacted] adresovaná [redacted]
- 2) stížnost s fotokopíí návrhu na zápis do [redacted] adresovaná [redacted]
- 3) stížnost s fotokopíí návrhu na zápis do [redacted] adresovaná [redacted]
- 4) stížnost s fotokopíí návrhu na zápis do [redacted] adresovaná [redacted]
- 5) stížnost s fotokopíí návrhu na zápis do [redacted] adresovaná obchodní korporaci [redacted]
- 6) článek ze dne [redacted]
- 7) článek [redacted]
- 8) článek z [redacted]

9) článek

10) protokol o kontrole čj. UOOU-02631/20-15 ze dne 7. října 2020 společnosti

Fotokopie návrhu na zápis do obsahuje osobní údaje jmenovaného v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO. Dále obsahuje název rejstříku, do něhož je nabízen zápis, identifikační údaje společnosti na místě určeném pro odesílatele nabídky, telefonní a faxové spojení, otisk razítka s identifikačními údaji společnosti a podpisem. Na návrhu je dále uvedeno datum 7. května 2020.

Fotokopie návrhu na zápis do obsahuje osobní údaje jmenovaného v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO. Dále obsahuje název rejstříku, do něhož je nabízen zápis, identifikační údaje společnosti na místě určeném pro odesílatele nabídky, telefonní a faxové spojení, otisk razítka s identifikačními údaji společnosti a podpisem. Na návrhu je dále uvedeno datum 30. srpna 2018.

Fotokopie návrhů na zápis do obsahují rovněž jejich osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO. Dále obsahuje název rejstříku, do něhož je nabízen zápis, identifikační údaje společnosti na místě určeném pro odesílatele nabídky, telefonní a faxové spojení, otisk razítka s identifikačními údaji společnosti a podpisem. Na návrzích je uvedeno datum 30. července 2018 v případě , a 10. května 2018 v případě .

Fotokopie návrhu na zápis do obsahuje údaje vztahující se k této obchodní společnosti a současně také osobní údaje , jejího jednatele a společníka. Dále obsahuje název rejstříku, do něhož je nabízen zápis, identifikační údaje společnosti na místě určeném pro odesílatele nabídky, telefonní a faxové spojení, otisk razítka s identifikačními údaji společnosti a podpisem. Na návrhu je dále uvedeno datum 12. února 2018.

V článku se mimo jiné uvádí, že společnost zasílá vzápětí po registraci subjektu na živnostenském úřadě dopis obsahující návrh na zápis do .

V článku , se mimo jiné uvádí, že krátce po registraci dostávají firmy dopisy od společnosti , které požadují peníze za zápis do .

V článku – 2 se mimo jiné uvádí, že společnost již v roce

2008 zasílala začínajícím firmám (obchodním společnostem) a živnostníkům dopisy, ve kterých jim nabízela zařazení do [REDACTED].

V článku [REDACTED]

[REDACTED] se mimo jiné upozorňují zejména začínající podnikatele na možnost obdržení dopisu od společnosti [REDACTED] s návrhem na zápis do [REDACTED].

Úřad se podrobně zabýval jednotlivými fotokopii návrhů na zápis do [REDACTED]. Z jejich porovnání je patrné, že všechny obsahuje shodné vnější i vnitřní znaky. Jedná se o formát listiny, písmo, záhlaví, rozvržení textu na listině, otisk razítka aj. V záhlaví je uveden název předmětného rejstříku psaný velkými písmeny a s podržením a dále název společnosti [REDACTED] psaný rovněž velkými písmeny. Identifikační či kontaktní údaje společnosti [REDACTED] jsou dále uvedeny na místě určeném pro odesílatele listiny a na otisku razítka. Co do obsahu návrhů, tak ty vykazují rozdíly dané pouze dobou jejich vzniku a vyplývající z jejich adresnosti. V návrzích z 12. února 2018 (čj. UOOU-03988/20-41) a 10. května 2018 (čj. UOOU-03988/20-40) oproti pozdějším návrhům z 30. července 2018 (čj. UOOU-03988/20-39), z 30. srpna 2018 (čj. UOOU-03988/20-38) a ze 7. května 2020 (čj. UOOU-03988/20-21) tak absentuje v pravém sloupci text zmiňující právní úpravu ochrany osobních údajů prostřednictvím nařízení (EU) 2016/679. Z adresnosti jednotlivých návrhů pak plyne, že každý návrh obsahuje odlišné údaje vztahující se k oslovenému podnikatelskému subjektu. Návrh na zápis do rejstříku vložený do spisu pod čj. UOOU-03988/20-41 se pak odlišuje od zbylých v důsledku toho, že se jedná o návrh směřovaný obchodní korporaci. Vyjma těchto skutečností jsou však návrhy obsahově shodné. Na základě shody vnějších a vnitřních znaků jednotlivých listin – návrhů na zápis do [REDACTED] dospěl Úřad k závěru, že se jedná o téhož původce, resp. odesílatele těchto návrhů. Tento závěr podporuje rovněž to, že ze všech fotokopií návrhů je zřejmé, že byly přeloženy na třetiny tak, aby bylo možné je vložit do rozměrově odpovídajících obálek (označení DL).

Z výše uvedených internetových článků pojednávajících o činnosti společnosti [REDACTED] vyplývá, že společnost [REDACTED] dlouhodobě zasílala listinné návrhy na zápis do [REDACTED] podnikatelským subjektům, ať už právníckým osobám či podnikajícím fyzickým osobám, a to v co nejkratší době po jejich zápisu v živnostenském rejstříku. Úřad tak dospěl k závěru, že zasílání listinných návrhů na zápis do daného rejstříku nezávisle na právní formě podnikatelského subjektu je tak běžnou, dokonce charakteristickou obchodní praktikou společnosti [REDACTED].

Na základě nepřímých důkazů, že (a) zasílání písemných (listinných) návrhů na zápis do [REDACTED] je charakteristickou obchodní praktikou společnosti [REDACTED], (b) je činěna jejím jménem a v její prospěch, (c) jednotlivé výše uvedené návrhy vykazují shodu ve vnější i vnitřní formě, kdy obsahují identifikační údaje společnosti [REDACTED] (d) listinný návrh na zápis [REDACTED] na zápis do [REDACTED] datovaný dne 7. května 2020 odpovídá vnější a vnitřní formě návrhů dříve zasílaných společností [REDACTED], (e) tento návrh byl datován, resp. zaslán v bezprostřední časové návaznosti na jeho zápis v živnostenském rejstříku, (f) listinný návrh na zápis [REDACTED] na zápis do [REDACTED] datovaný dne 30. srpna 2018 odpovídá vnější a vnitřní formě

dříve zasláným návrhům i později zaslánému návrhu společnosti [REDACTED] (g) tento návrh byl datován, resp. zaslán v bezprostřední časové návaznosti na jeho zápis v živnostenském rejstříku, dospěl Úřad k závěru, že společnost [REDACTED] zaslala listinný návrh na zápis do [REDACTED] a dále [REDACTED] oběma jako podnikajícím fyzickým osobám.

Dle Úřadu totiž tyto důkazy tvoří ucelený logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybnuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních, a neexistuje tak důvodná pochybnost o vině společnosti [REDACTED] za spáchání vytýkaných přestupků.

Důvodnou pochybnost, natož pak skutečnost vyvracející vinu ze spáchání vytýkaných přestupků pak není způsobilá založit ani obhajoba společnosti [REDACTED]. Tu Úřad vyhodnotil jako krajně nepřesvědčivou s přítomností prvků jevících se výrazně účelově.

Společnost [REDACTED] svou obhajobu postavila na zpochybnění pravosti fotokopií písemných návrhů k zápisu do [REDACTED] uvedených ve výročí I. a II. tohoto rozhodnutí. K tomu v rozkladu doplnila, že stížnost a údajný dopis s návrhem na zápis do [REDACTED] mohla vyhotovit jakákoliv třetí osoba, která disponovala jakýmkoliv představitelným motivem, ať již by hypoteticky šlo o nespokojeného klienta, či konkurenci. Společnost [REDACTED] dále tvrdila, že při prověřování údajného stěžovatele (myšlen [REDACTED] nenalezla záznam, podle něhož by mohla uzavřít, že dotyčného kontaktovala. Dle jejího tvrzení je tak přesvědčena o tom, že kopie dopisu je falzem, které má za cíl ji poškodit. Jelikož rozkladem bylo napadeno rozhodnutí Úřadu, jehož předmětem bylo pouze skutek nyní popsáný ve výroku I. tohoto rozhodnutí, ke skutku popsánému ve výroku II. se vyjádřila až ve svém vyjádření k zahájení řízení o tomto skutku (čj. UOOU-03988/20-43). V něm uvedla, že prověřila záznamy, které má k dispozici a zjistila, že neeviduje [REDACTED] jako osobu, již by zaslala návrh na zápis do [REDACTED], a proto má pochybnosti o tom, že by jeho osobní údaje zpracovávala. V obou případech tedy argumentuje obdobně.

Pokud jde o tvrzení, že se jedná o falza návrhů na zápis do [REDACTED] Úřad se zabýval obranou společnosti [REDACTED], že je mohla vyhotovit jakákoliv třetí osoba s jakýmkoliv představitelným motivem, ať již mohlo jít o nespokojeného klienta či konkurenci. V jejím základu stojí, že společnost [REDACTED] ve svých záznamech nedohledala [REDACTED] o tom, že by s návrhem oslovila [REDACTED] či [REDACTED]. K tomu Úřad předně konstatuje, že toto tvrzení je formulováno natolik vágně, že jej v podstatě nelze žádným způsobem verifikovat, což z něj samo o sobě činí tvrzení do značné míry nepřesvědčivé. Nepřesvědčivosti tvrzení společnosti [REDACTED] dále významným způsobem přispívá logická nekonzistence její argumentace. Společnost [REDACTED] totiž rovněž opakovaně ve svých podáních označených jako sdělení z března 2021 (čj. UOOU-03988/20-20 a čj. UOOU-03988/20-23) výslovně uvedla, že nedisponuje seznamy osob, kterým zaslala návrhy na zápis do [REDACTED], neboť takové seznamy neexistují a nikdy neexistovaly. Rovněž také uvedla, že (podnikající) fyzické osoby takto obesílala do 24. května 2018. Není tak zřejmé, v jakých záznamech tedy společnost [REDACTED] ověřovala, zda eviduje [REDACTED] a [REDACTED] jako adresáty jejích návrhů na zápis do daného rejstříku (čj. UOOU-03988/20-28 a čj. UOOU-03988/20-43). Pokud by totiž

společnost [REDAKCE] disponovala záznamy o podnikatelských subjektech, kterým zaslala svůj návrh, musel by nutně existovat rovněž seznam obesaných podnikatelských subjektů s jejím návrhem na zápis do [REDAKCE], případně by takovýto seznam muselo být snadné vyhotovit.

Navíc skutečnost, že by společnost [REDAKCE] nikdy nevedla záznamy o tom, kterým podnikatelským subjektům zaslala návrh na zápis do jí vedeného rejstříku Úřad považuje rovněž za krajně nepřesvědčivou. Znamenala by, že postrádá základní přehled o průběhu této oblasti své obchodní činnosti a v této souvislosti také o svých finančních nákladech.

Společnost [REDAKCE] se dále vymezila proti výše uvedeným internetovým článkům, a to z důvodu jejich údajné retroaktivity. K tomu lze uvést, jak již ostatně konstatoval předseda Úřadu v rámci rozhodnutí o rozkladu, že uvedené články popisují činnost společnosti [REDAKCE] a je z nich zřejmé, že obdobné dopisy zaslala i v minulosti, nicméně jí není ukládána sankce za jednání popsané v těchto článcích a nemůže se tedy jednat o retroaktivitu.

Na základě těchto úvah proto Úřad obhajobu společnosti [REDAKCE] jako nevěrohodnou odmítl.

Úřad tak dospěl k výše uvedeným skutkovým zjištěním, že společnost [REDAKCE] zaslala písemné (listinné) návrhy na zápis do jí vedeného [REDAKCE], jak je specifikováno ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že uvedená jednání v sobě zahrnují operace zpracování osobních údajů podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679, je nepochybné, že společnost [REDAKCE] zpracovávala osobní údaje [REDAKCE] a [REDAKCE]

Úřad se proto dále zabýval posouzením otázky, zda tato zpracování osobních údajů společnost [REDAKCE] činila na základě některého z právních titulů zpracování podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a v návaznosti na to také případnou odpovědností za přestupky podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

B) Právní úprava a právní posouzení Úřadu

Podle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679 se osobními údaji rozumí veškeré [REDAKCE] o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby.

Podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679 se zpracováním rozumí jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.

Podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 se správcem rozumí fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely

a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. je právnická osoba pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.

Podle § 20 odst. 6 zákona č. 250/2016 Sb. odpovědnost právnické osoby za přestupek není podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě. Správní orgán není povinen zjišťovat konkrétní fyzickou osobu, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, zejména tehdy, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právnické osoby za přestupek došlo při činnosti právnické osoby.

Podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
- d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;
- f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

Podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679 je zpracování osobních údajů zákonné, pokud je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

Podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. se správce nebo zpracovatel podle hlavy II dopustí přestupku tím, že poruší některou ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679.

Předně Úřad konstatuje, že společnost [REDAKCE] v rámci své činnosti nakládala s [REDAKCE] o ve výrocích I. a II. uvedených podnikajících fyzických osobách v rozsahu nejméně jméno, příjmení, adresa místa podnikání, IČO. Tyto [REDAKCE] jsou nepochybně osobními údaji podle čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť se jedná o [REDAKCE] o identifikované osobě. Společnost [REDAKCE] tak je v tomto případě v postavení správce osobních údajů dotčených subjektů údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť určila účel i prostředky zpracování, a tyto osobní údaje zpracovávala podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679. Pro úplnost Úřad dodává, že je nerozhodné, že dotčené fyzické osoby mají právní status podnikatele, neboť tento status je nevylučuje z ochrany poskytované nařízením (EU) 2016/679 ani tuto ochranu nijak nemodifikuje.

Ačkoliv společnost [REDAKCE] popírá, že ve výrocích I. a II. uvedené nabídky na zápis do jí vedeného [REDAKCE] podnikajících fyzickým osobám zaslala, Úřad se zabýval otázkou, zda by toto jednání případně mohlo být založeno na některém z právních titulů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

Společnost [REDAKCE] v rámci výše uvedené kontroly k právnímu titulu zpracování osobních údajů v obecné rovině sdělila, že je zpracovává na základě uzavřené smlouvy mezi ní a subjektem údajů. Dále pak uvedla, že zpracovává pouze tzv. open data, která jsou veřejně k dispozici nebo která byla zveřejněna orgánem státní správy a účelem zpracování je oprávněný zájem veřejnosti. Společnost [REDAKCE] tak dle vlastního vyjádření v této souvislosti zakládá zpracování osobních údajů na právním titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679. Podle tohoto ustanovení je zpracování osobních údajů nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů.

Skutkové okolnosti projednávaných případů však založení zpracování osobních údajů na právním titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 vylučují. Právní titul pro zpracování osobních údajů musí být přítomen již v okamžiku započetí tohoto zpracování. Přitom je zjevné, že dotčené subjekty údajů neiniciovaly zaslání návrhu na zápis do Rejstříku [REDAKCE], neboť v obou případech si právě na obdržení takového návrhu Úřadu stěžovaly. Následně nedošlo ani k uzavření příslušných smluv. Návrh na zápis do [REDAKCE] učinila výše uvedeným subjektům údajů společnost [REDAKCE]. Vytýkaná zpracování osobních údajů proto nemohla být založena na právním titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679.

Jiný právní titul pro zpracování osobních údajů než podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679, na němž by eventuálně mohlo být založeno vytýkané zpracování osobních údajů založeno, společnost [REDAKCE] ani v obecné rovině neuvedla, vyjma již výše uvedené zmínky o zpracování pouze tzv. open dat, která jsou veřejně k dispozici nebo která byla zveřejněna orgánem státní správy a účelem zpracování je oprávněný zájem veřejnosti. S ohledem na skutkové okolnosti případu je přitom dále vyloučeno zpracování osobních údajů podle čl. 6

odst. 1 písm. a) a c) až e) nařízení (EU) 2016/679. V hypotetické rovině by proto v úvahu mohl přicházet pouze právní titul zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. Podle tohoto ustanovení je zpracování zákonné, pokud je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. Pakliže správce hodlá zpracování osobních údajů založit na oprávněném zájmu, musí nejprve provést tzv. balanční test. V něm zhodnotí, zda zájmy jeho či třetích osob převážily nad zájmy nebo základní právy a svobodami subjektu údajů vyžadujících ochranu osobních údajů. Účelem posuzovaného zpracování osobních údajů bylo zasílání podnikatelům – fyzickým osobám adresných návrhů na zápis do . Uvedenou činnost tedy lze podřadit pod pojem přímý marketing (tj. zájem správce).

Ačkoliv se v recitálu 47 obecného nařízení (EU) 2016/679 v obecné rovině uvádí, že zpracování osobních údajů pro účely přímého marketingu lze považovat za zpracování prováděné z důvodu oprávněného zájmu, musí správce osobních údajů i v tomto případě provést balanční test a náležitě zvážit legitimní očekávání subjektů údajů. Podle téhož recitálu se přitom legitimní očekávání subjektů údajů odvozuje od jeho vztahu ke správci osobních údajů. Takový relevantní a odpovídající vztah mezi subjektem údajů a správcem by mohl existovat, pokud je subjekt údajů zákazníkem správce nebo mu naopak poskytuje služby. Existenci oprávněného zájmu je přitom v každém případě třeba pečlivě posoudit, včetně toho, zda subjekt údajů může v okamžiku a v kontextu shromažďování osobních údajů důvodně očekávat, že ke zpracování pro tento účel může dojít. Zájmy a základní práva subjektu údajů by mohly převážet nad zájmy správce údajů zejména tehdy, jestliže ke zpracování osobních údajů dochází za okolností, kdy subjekt údajů jejich další zpracování důvodně neočekává.

Takovýto relevantní vztah mezi společností a dotčenými subjekty osobních údajů však nebyl zjištěn a společnost jej ani netvrdila. Naopak ze skutkových okolností je zřejmé, že při zaslání daných nabídek byla společnost vedena snahou teprve založit obchodní vztah s dotčenými subjekty údajů. Dotčené subjekty údajů tak nemohly důvodně očekávat vytýkané zpracování svých osobních údajů společností . S ohledem na kategorie zpracovávaných osobních údajů, jejich rozsah, výlučně komerční zájem společnosti a absenci důvodného očekávání o zpracování osobních údajů subjekty údajů Úřad uzavírá, že vytýkané zpracování nebylo založeno na právním titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679. S ohledem na skutkové okolnosti pak vytýkaná zpracování osobních údajů nelze zakládat ani na případném oprávněném zájmu třetí strany – veřejnosti. Vzhledem ke své neúplnosti a placenému přístupu do něj by takovýto rejstřík nemohl podstatně přispět k informovanosti veřejnosti. Obzvláště při existenci veřejně přístupného obchodního rejstříku a registru živnostenského podnikání (živnostenský rejstřík).

Pro úplnost Úřad doplňuje, že v rozhodné době nebyly údaje z registru živnostenského podnikání zařazena mezi tzv. open data podle přílohy k (již zrušenému) nařízení vlády č. 425/2016 Sb., o seznamu zveřejňovaných jako otevřená data. Ani jejich zařazení mezi tzv. open data by však správce osobních údajů nezbavovala povinnosti provést tzv. balanční test, hodlal-li by zpracování osobních údajů založit na právním titulu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679.

Protože zpracování osobních údajů subjektů údajů uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí nelze zakládat na právním titulu plnění smlouvy podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679 a ani na jiném právním titulu [zejména čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679], společnost [redacted] je tedy zpracovávala v rozporu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 je přitom podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. přestupkem.

Přestupkem podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Přestupek musí vykazovat formální znaky (znak protiprávnosti a znaky skutkové podstaty přestupku) a znak materiální (určitý stupeň společenské škodlivosti). Znaky skutkové podstaty (s ohledem na typ právního subjektu dopustivšího se přestupku) představuje objekt (právem chráněný zájem), objektivní stránka (jednání, následek a příčinná souvislost mezi jednáním a následkem) a subjekt přestupku. Svými výše popsanými jednáními ve formě konání v rozporu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 obviněná porušila zájem na zákonnosti zpracovávání osobních údajů tím, že ve dvou případech zaslala bez právního titulu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 podnikajícím fyzickým osobám návrhy na zápis do jí vedeného [redacted], které je obdržely a na tento postup si stěžovaly. Mezi výše popsanými protiprávními jednáními a následky panuje zjevná příčinná souvislost. Obviněná je zvláštním subjektem přestupku podle § 12 zákona č. 250/2016 Sb., neboť má zákonem vyžadované zvláštní postavení – správce osobních údajů. Vytýkaná jednání jsou obviněné rovněž přičitatelná podle § 20 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., neboť k nim došlo při činnosti právnické osoby (§ 20 odst. 6 zákona č. 250/2016 Sb.).

Ke společenské škodlivosti jednání obviněné jako materiálnímu znaku přestupku Úřad uvádí, že v souladu s konstantní judikaturou zásadně platí, že jsou-li naplněny formální znaky přestupku, je naplněn také znak jeho společenské škodlivosti.⁵ Aby tedy mohlo dojít k situaci, kdy při naplnění formálních znaků přestupku současně není naplněn jeho znak materiální (dostatečná míra společenské škodlivosti), musí být v řízení zjištěna taková skutečnost, která snižuje míru společenské škodlivosti pod hranici typové závažnosti porušení dané právní povinnosti. Taková skutečnost však zjištěna nebyla. Proto je třeba uzavřít, že materiální znak v případě obou přestupků byl rovněž naplněn.

Úřad proto uzavírá, že společnost [redacted] se skutky uvedenými ve výrocích I. a II. dopustila přestupků podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

III. Společné projednání přestupků a otázka promlčení

Podle § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení.

Podle § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. se ve společném řízení neprojedná přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o přestupku.

---

⁵ Např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 92/2014-32 a čj. 5 As 106/2011-77.

Protože byly naplněny zákonné podmínky podle § 88 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a současně nebyla splněna podmínka uvedená v § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., byly přestupky uvedené ve výrocích I. a II. projednány ve společném řízení.

Pro úplnost Úřad ve stručnosti poznamenává, že skutky popsané ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí neposoudil jako pokračování v přestupku podle § 7 zákona č. 250/2016 Sb., neboť zde není přinejmenším dána blízká časová souvislost mezi předmětnými jednáními vzhledem k tomu, že mezi nimi uplynula doba zhruba dvou let.

S kvalifikací skutků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí jako více činného souběhu (stejnorodého), a nikoliv jako pokračování v přestupku, souvisí běh promlčecí doby podle § 31 zákona č. 250/2016 Sb.

Podle § 30 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. promlčecí doba činí 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč.

Podle § 31 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

Podle § 31 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. dopustil-li se pachatel více přestupků, běží pro každý z nich promlčecí doba zvlášť.

Podle § 32 odst. 2 se promlčecí doba přerušuje

- a) oznámením o zahájení řízení o přestupku,
  - b) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným,
  - c) vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání;
- přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

Podle § 32 odst. 3 byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání; jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání.

V případě skutku popsaného ve výroku I. tohoto rozhodnutí patrně není vzhledem k době jeho spáchání pochyb o tom, že ke dni vydání rozhodnutí nedošlo k jeho promlčení. V případě skutku popsaného ve výroku II. tohoto rozhodnutí je dle Úřadu vhodné zmínit, že návrh na zápis do [REDAKCE] je datován ke dni 30. srpna 2018. Toho dne tak došlo k použití osobních údajů, což představuje operaci zpracování osobních údajů podle čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) 2016/679, přičemž se jednalo o zpracování osobních údajů bez právního titulu podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Promlčecí doba tak začala plynout nejdříve dne 31. srpna 2018. Společnosti [REDAKCE] bylo dne 26. srpna 2021 doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku pro skutek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Tím došlo jednak k zahájení přestupkového řízení o tomto skutku a také k přerušení promlčecí doby podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. Podle § 32 odst. 3 věty za středníkem zákona

č. 250/2016 Sb. odpovědnost za tento přestupek případně zanikne vzhledem k výši horní sazby hrozící pokuty nejpozději 5 let od jeho spáchání, eventuální zánik přestupkové odpovědnosti za přestupek uvedený ve výroku II. by tedy připadl na den 31. srpna 2023.

Úřad proto pro úplnost doplňuje, že přestupková odpovědnost společnosti [REDACTED] za skutky uvedené ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí v důsledku promlčení nemohla zaniknout, neboť podmínky promlčení nebyly naplněny.

IV. Správní trest, jeho výše a otázka zásady zákazu změny k horšímu

Jak vyplývá z výše uvedeného, Úřad vzal za prokázané, že se společnost [REDACTED] dopustila skutkem popsáným ve výroku I. tohoto rozhodnutí přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. a dále skutkem popsáným ve výroku II. tohoto rozhodnutí rovněž přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se správní pokuty ukládají podle okolností každého jednotlivého případu kromě či namísto patření uvedených v čl. 58 odst. 2 písm. a) až h) a j). Při rozhodování o tom, zda uložit správní pokutu, a rozhodování o výši správní pokuty v jednotlivých případech se řádně zohlední tyto okolnosti:

- a) povaha, závažnost a délka trvání porušení s přihlédnutím k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, jež jim byla způsobena;
- b) zda k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti;
- c) kroky podniknuté správcem či zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů;
- d) míra odpovědnosti správce či zpracovatele s přihlédnutím k technickým a organizačním opatřením jimi zavedeným podle článků 25 a 32;
- e) veškerá relevantní předchozí porušení správcem či zpracovatelem;
- f) míra spolupráce s dozorovým úřadem za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků;
- g) kategorie osobních údajů dotčené daným porušením;
- i) způsob, jakým se dozorový úřad dozvěděl o porušení, zejména zda správce či zpracovatel porušení oznámil, a pokud ano, v jaké míře;
- j) v případě že vůči danému správci nebo zpracovateli byla v souvislosti s tímž předmětem dříve nařízena opatření uvedená v čl. 58 odst. 2, splnění těchto opatření;
- k) dodržování schválených kodexů chování podle článku 40 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 42 a
- l) jakoukoli jiná přitěžující nebo polehčující okolnost vztahující se na okolnosti daného případu, jako jsou získaný finanční prospěch či zamezení ztrátám, přímo či nepřímo vyplývajících z porušení.

Podle čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 pokud správce nebo zpracovatel úmyslně či z nedbalosti u stejných nebo souvisejících operacích zpracování poruší více ustanovení tohoto nařízení, nesmí celková výše správní pokuty překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Jak bylo uvedeno výše, společnost [redacted] porušila dvěma skutky čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. Podle čl. 83 odst. 5 písm. a) a b) nařízení (EU) 2016/679 se za porušení základní zásady pro zpracování, včetně podmínek týkajících se souhlasu podle článků 5, 6, 7 a 9 a práv subjektů údajů podle článků 12 až 22 lze uložit správní pokuty až do výše 20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší. Za oba výše uvedené přestupky tak lze podle čl. 83 odst. 5 nařízení (EU) 2016/679 uložit správní pokutu až do výše 20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší. Jedná se tak o nejvyšší možnou výši správní pokuty, kterou s ohledem na čl. 83 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 ani v případě souběhu přestupků nelze překročit.

Z podobnosti skutků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí, které nevykazují žádné podstatné odlišnosti, vyplývá, že z hlediska určení nejzávažnějšího přestupku jsou zcela zaměnitelné. Úřad k jednomu z těchto přestupků přihlédl jako k přestupku nejzávažnějšímu a podle k němu se vztahujících ustanovení uložil správní trest (přestupek uvedený ve výroku II.). K druhému přestupku pak Úřad přihlédl v rámci hodnocení celkové závažnosti přestupkového jednání jako k přitěžující okolnosti (přestupek uvedený ve výroku I.).

Při stanovení druhu a výše správního trestu Úřad zohlednil okolnosti vypočítané v čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, a to následujícím způsobem.

Za účelem stanovení druhu a výše správního trestu Úřad nejprve posoudil povahu, závažnost a délku porušení povinností podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 s přihlédnutím k povaze, rozsahu či účelu dotčeného zpracování, jakož i k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, jež jim byla způsobena [čl. 83 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) 2016/679].

K povaze porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 Úřad konstatuje, že spočívá v porušení základní zásady zpracování osobních údajů, tj. zásady zákonnosti vyjádřené v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, a je ji tak třeba hodnotit jako porušení stanovené povinnosti, které vykazuje vysokou míru typové závažnosti. Současně v této souvislosti Úřad přihlédl k účelu nezákonného zpracování osobních údajů, jímž společnost [redacted] sledovala výkon podnikatelské činnosti a jednala tak z povahy věci za účelem dosažení zisku. Tyto skutečnosti Úřad posoudil jako působící k tíži společnosti [redacted]. Naopak ve prospěch společnosti [redacted] Úřad přihlédl k tomu, že v konkrétním případě nebylo zjištěno, že by nezákonné zpracování osobních údajů mělo za následek vznik škody u dotčených subjektů údajů.

Úřad se dále zabýval kritériem formy zavinění při porušení povinnosti podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 společností [redacted] [čl. 83 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) 2016/679]. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že toto kritérium se uplatňuje toliko právě k posouzení druhu a případné výše správní pokuty. Zavinění tak v případě právnických osob není podmínkou přestupkové odpovědnosti, která je u právnických osob založena na tzv. objektivní odpovědnosti, resp. přičitatelnosti. Na základě zjištěného skutkového stavu Úřad konstatuje, že porušení výše uvedených povinností společností [redacted], resp. osoby, jejichž jednání je společností [redacted] přičitatelné, mělo dle Úřadu formu přímého úmyslu. V obecné rovině

Lze uvést, že na formu zavinění lze usuzovat zejména na základě projevů jednání osoby. Z návrhů na zápis do [REDACTED], které Společnost [REDACTED] podle výroku I. a II. tohoto rozhodnutí zaslala dotčeným podnikajícím fyzickým osobám, je zřejmé, že si musela být vědoma, že je zasílá právě fyzickým osobám, na něž se vztahuje ochrana osobních údajů poskytovaná prostřednictvím zejména nařízení (EU) 2016/679. Ostatně společnost [REDACTED] v předmětných návrzích výslovně uvádí, že ochrana osobních údajů podle nařízení (EU) 2016/679 se nevztahuje (pouze) na právnické osoby podle recitálu 14 tohoto nařízení [v textu chybně uvádí čl. 14 nařízení (EU) 2016/679]. Současně si musela společnost [REDACTED] být v okamžiku použití osobních údajů obou dotčených fyzických osob vědoma, že ofertu k uzavření smlouvy učinila ona a že v této souvislosti neexistovala žádná předchozí jednostranná právní jednání obou dotčených fyzických osob. Dále je třeba vzít v potaz, že společnost [REDACTED] v rámci kontroly vedené Úřadem uvedla, že osobní údaje v souvislosti s [REDACTED] zpracovávala na základě právního titulu plnění smlouvy, přičemž si však rovněž musela být vědoma, že tento právní titul nemůže zakládat zákonnost zpracování osobních údajů pro návrh k uzavření smlouvy vzešlý z její strany. Úřad má proto za prokázané, že společnost [REDACTED] věděla, že v obou daných případech porušuje zájem na zákonnosti zpracování osobních údajů, neboť nedisponovala právním titulem pro jejich zpracování, a porušit jej chtěla, neboť to bylo nutné z hlediska uplatnění její obvyklé obchodní praxe. V této souvislosti je třeba poznamenat, že zavinění ve formě přímého úmyslu představuje nejzávažnější formu zavinění a Úřad tak k této skutečnosti přihlédl v neprospěch společnosti [REDACTED].

Při posuzování veškerých relevantních předchozích porušení správcem [čl. 83 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) 2016/679] Úřad vzal v potaz okolnost, že společnost [REDACTED] dosud nebyla pravomocně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle hlavy šesté zákona č. 110/2019 Sb., resp. z porušení povinností podle nařízení (EU) 2016/679, k čemuž by musel přihlédnout v její neprospěch.

V rámci zohledňování kategorie osobních údajů dotčených daným porušením [čl. 83 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) 2016/679] Úřad přihlédl ke skutečnosti, že se co do kategorie osobních údajů nejednalo o osobní údaje zvláštní kategorie osobních údajů ve smyslu čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, kteroužto skutečnost by bylo třeba posoudit jako přitěžující.

Úřad v rámci zohlednění kritéria podle čl. 83 odst. 2 písm. k) nařízení (EU) 2016/679 (§ 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.) vzal v potaz, že společnost [REDACTED] se dopustila v souvislosti s obdobnou operací zpracování osobních údajů dvojnásobného porušení výše specifikovaného ustanovení nařízení (EU) 2016/679, což vyhodnotil k její tíži.

Kritéria uvedená v čl. 83 odst. 2 písm. c), d, f), h) až i) a j) nařízení (EU) 2016/679 nebyla v tomto konkrétním případě relevantní, neboť v této souvislosti nevyvstaly skutečnosti, které by Úřad mohl hodnotit.

Pro úplnost lze dále doplnit, že Úřad se při stanovení výše pokuty zabýval rovněž tím, že uložená sankce nemá být z hlediska obviněné společnosti „likvidační“, resp. vzhledem ke skutečnosti, že tato společnost již vstoupila do likvidace, výrazně nepřiměřená. Proto zkontroloval údaje zapsané v obchodním rejstříku vztahující se k této společnosti, včetně sbírky listin. Poslední účetní závěrka společnosti [REDACTED] uveřejněná ve sbírce listin je za rok 2018.⁶ Vzhledem ke skutečnosti, že společnost [REDACTED] ve výše uvedeném období vykázala

[REDACTED]

obrat ve výši 1 000 000 Kč, lze dle Úřadu dovodit, že uložená pokuta není svou výší nepřiměřená majetkovým poměrům společnosti.

Po souhrnném zhodnocení všech relevantních okolností dospěl Úřad k závěru, že za účelem stanovení účinné, přiměřené a odrazující sankce nelze přistoupit k uložení trestu mírnějšího nežli pokuty, a do úvahy tak nepřichází uložení správního trestu napomenutí. V návaznosti na výše uvedené posouzení pak byla pokuta uložena ve výši 70 000 Kč, tedy při samé dolní hranici, kterou nařízení (EU) 2016/679 stanoví a která činí 20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí finanční rok, podle toho, která hodnota je vyšší.

Pokud jde o případné uplatnění zásady zákazu změny k horšímu (zákaz reformace in peius), pak podle § 90 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. pokud byl proti příkazu podán odpor, nelze obviněnému v řízení uložit jiný druh správního trestu s výjimkou napomenutí nebo vyšší výměru správního trestu, než mu byly uloženy příkazem; to neplatí, pokud správní orgán v řízení změnil právní kvalifikaci skutku. Vzhledem ke skutečnosti, že však v tomto rozhodnutí je v rámci společného řízení rozhodováno o dvou skutcích, na rozdíl od zrušeného příkazu, v němž bylo rozhodováno pouze o skutku jednom, zásada zákazu změny k horšímu se neuplatní, neboť je nutné zohlednit zásady pro ukládání správních trestů za více přestupků. Závěr o neuplatnění zákazu změny k horšímu při rozhodování o rozšířeném obvinění je podpořen tím, že se neuplatní již při „pouhé“ změně právní kvalifikace téhož skutku, která představuje méně významnou změnu z hlediska předmětu řízení.

Pokud jde o zákaz změny k horšímu ve vztahu k předchozímu rozkladu obviněné, pak podle § 98 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. odvolací správní orgán nemůže změnit výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody anebo výrok o vydání bezdůvodného obohacení v neprospěch obviněného. To však není překážkou pro to, aby po vrácení věci odvolacím orgánem došlo k novému projednání a jako výsledek nového řízení by byl například po zjištění dalších přitěžujících okolností skutku, o němž bylo rozhodováno, správní trest zvýšen.⁷ Rovněž v tomto případě je zjištění přitěžujících okolností méně významnou změnu z hlediska předmětu řízení než rozšíření obviněné o další skutek, a zákaz změny k horšímu se neuplatní, neboť je třeba zohlednit pravidla pro ukládání správních trestů za více přestupků.

V. Náhrada nákladů řízení

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, ve znění pozdějších předpisů, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

---

⁷ *Jemelka, L., Vetešník P., Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 816.*

Poučení:

V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 1. února 2022

Mgr. Eva Cupáková
vedoucí oddělení kontroly soukromého sektoru
(*podepsáno elektronicky*)